

Mecenatas

NORFA

LIETUVOS
NACIONALINĖ
FILHARMONIJA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

lrytas.lt

MOTERIS

V A G A
KNYGŲ TINKLAS

TRINITI **3** JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

Orkestro muzikos koncertas

Brucknerio įspaudai

**LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS
ORKESTRAS**

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrenas)

Dirigentas

VICTORIEN VANOOSTEN

(Prancūzija)

2025 m. balandžio 25 d.,
Klaipėdos koncertų salė

2025 m. balandžio 26 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

www.filharmonija.lt

Programa

ANTON BRUCKNER (1824–1896)

Simfonija Nr. 8 c-moll, WAB108

Allegro moderato

Scherzo, Allegro moderato. Trio, Langsam

Adagio. Feierlich langsam, doch nicht

schleppend

Finale. Feierlich, nicht schnell

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS
ORKESTRAS

Dirigentas VICTORIEN VANOOSTEN

Nuo 2024 m. prancūzų maestro **VICTORIENAS**

VANOOSTENAS yra pagrindinis kvietinis

LNSO dirigentas. 2021 m., pakviestas į Mūzos Rubackytės organizuojamą Vilniaus fortepijono festivalį ir diriguodamas LNSO, jis atliko prancūzų muzikos programą, vėliau parengė ne vieną įspūdingą orkestro muzikos koncertą.

V. Vanoostenas prisipažįsta iškart susižavėjęs mūsų orkestro profesionalumu ir pamilęs Vilnių.

Muzikinį išsilavinimą V. Vanoostenas įgijo Paryžiaus konservatorijoje, kur studijavo fortepijoną pas Michelį Béroffą, taip pat šioje konservatorijoje bei Sibelijaus muzikos akademijoje Helsinkyje įgijo dirigento išsilavinimą, jo mentoriai buvo tokios garsenybės kaip Esa-Pekka Salonenas, Alainas Altinoglu, Leifas Segerstamas, Davidas Zinmanas, Peteris Eötvöšas ir Pierre'as Boulezas. 2016 m. kaip dirigentas jis nugalėjo konkurse „Adami“, yra pelnęs organizacijos „Société Générale Mécénat Musical“ bei fondo „Banque Populaire“ stipendijų.

V. Vanoostenas buvo Danieliaus Barenboimo asistentas Berlyno teatre „Staatsoper Unter den Linden“. 2019 m. buvo Šveicarijos orkestro „Neuchâtel Symphony Ensemble“ dirigentas, taip pat pagrindinis dirigentas tokių kolektyvų bei projektų kaip „Pays Basque“ simfoninis orkestras, Paryžiaus filharmonijos projektas „Demos“. Maestro dirigavo Berlyno operos teatre L. Cherubini „Medėjos“, G. Bizet „Perlų žvejų“ pastatymams, bendradarbiavo dar keliuose Europos operos teatruose.

Tarp svarbiausių maestro pastarųjų metų akcentų minėtinas naujas G. Bizet „Perlų žvejų“ pastatymas Tulūzos „Kapitolijaus“ teatre, tos pačios operos dirigavimas Berlyno „Staatsoper Unter den Linden“; debiutas Frankfurto operoje, Vienos „Musikverein“; sugrįžimas į „Tonkünstler“ orkestrą, Lenkijos nacionalinio radijo simfoninį orkestrą ir Lietuvos nacionalinį simfoninį orkestrą

su R. Strausso, A. Brucknerio, C. Debussy, M. Ravelio ir kitų autorių veikalais. Pažymėtinas naujas jo diriguojamos G. Bizet operos „Karmen“ pastatymas Marselio operoje ir debiutas prie Monrealio „Orchestre Métropolitain“ vairo, nauji pastatymai Ciuricho, Marselio operos teatruose, darbas su „Gewandhaus“ orkestru Leipcigo operoje, pakvietimas į „Teatro alla Scala“. V. Vanoostenas taip pat vadovavo „Île-de-France“ nacionalinio orkestro koncertams Paryžiaus filharmonijoje, dirigavo naujam „Traviatos“ pastatymui Sent Etjene.

Prancūzijos Respublika pripažino svarų V. Vanoosteną indėlį į meną ir 2023 m. suteikė jam Meno ir literatūros ordino kavalieriaus titulą.

Parengta pagal victorienvanoosten.com

LIETUVOS NACIONALINĮ SIMFONINĮ

ORKESTRĄ (LNSO) 1940 m. įkūrė kompozitorius, dirigentas ir pianistas Balys Dvarionas.

1964–2015 m. orkestrui dirigavo ir vadovavo Juozas Domarkas (dabar – orkestro garbės dirigentas), nuo 2015 m. kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento pareigas eina Modestas Pitrenas, nuo 2024 m. pagrindinio kvietinio dirigento – Victorienas Vanoostenas. Robertas Šervenikas yra antrasis LNSO dirigentas.

LNSO kasmet surengia apie 50 koncertų Filharmonijos Didžiojoje salėje, aktyviai gastroluoja užsienyje. Kolektyvas lankėsi įvairiose Europos šalyse, Japonijoje, Pietų Amerikoje, Pietų Korėjoje, Indijoje, Tailande, Taivane; koncertavo garsiose koncertų salėse: Vienos „Musikverein“, Kelno, Berlyno filharmonijos, Londono „Barbican Centre“, Frankfurto „Alte Oper“, Stokholmo „Berwaldhallen“ ir Rotušės salė, Amsterdamo „Concertgebouw“, Tokijo „Metropolitan“ ir „Suntory Hall“, Mumbajaus Nacionalinis scenos menų centras, Tailando kultūros centras ir kitos. LNSO dalyvavo prestižiniuose muzikos festivaliuose, tokiuose kaip Šlėzvingo-Holšteino, „Varšuvos ruduo“, „Beethoveno Velykos“ Varšuvoje, „Prahos pavasaris“, Stresos, Merano, Reingau, Briuselio, Liudvigsburgo, Rygos, Gštado ir kituose.

Orkestrui dirigavo istorinės asmenybės ir pasaulinio garso batutos meistrai, LNSO koncertavo su žymiais atlikėjais, įvairių kartų ir tautybių instrumentininkais ir vokalistais. Sukauptas platus repertuaras – praėjusių epochų stambių žanrų instrumentiniai bei vokaliniai-instrumentiniai kūriniai, šiuolaikinės muzikos kūriniai, lietuvių kompozitorių opusai. LNSO biografijoje – Lietuvos ir užsienio kompanijų

„Melodija“, „Marco Polo“, „Col legno“, „Naxos“, „Accentus music“, „Ondine“ ir kt. įrašai. Išskirtiniu įvykiu tapo orkestro, dirigento M. Pitrenio, Kauno valstybinio choro ir žymių lietuvių operos solistų atlikta ir įrašyta Amilcare's Ponchielli opera „Lietuviai“.

Vienas žymiausių Lietuvos muzikologų Adeodatas Tauragis rašė: „Dešimtys knygų parašyta apie **Antoną Brucknerį**, žymiausių XIX a. II pusės austrų simfonistą. Bet kaip skirtingai vertinama jo kūryba! Vieni mano, kad jo simfonijos reikšmingiausios po Beethoveno ir kupinos kilnių jausmų, dvasinio atsinaujinimo, kiti kaltina Brucknerį daugiažodžiaivimu, retorika, proziškumu. Argumentų pakanka abiem pusėms, tačiau kritikuojančių balsų vis mažėja. Aišku, kad Schuberto–Brucknerio–Mahlerio kūryba sudaro nuoseklią vadinamojo „dainų simfonizmo“ liniją – savitą ir reikšmingą XIX a. II pusės simfoninės muzikos atšaką. Brucknerio muzika imponuoja epišku monumentalumu, galingu skambėjimu, didingomis „gotiškomis“ formomis. Priekaištauti jam už ilgus kūrinius reikštų priekaištauti už tai, kad jis Bruckneris...“

Vargu ar kompozitorius gimė po laimingą žvaigždę. Vyriausias iš vienuolikos kaimo mokytojo vaikų, jis anksti liko našlaičiu, turėjo pats užsidirbti duonai. Jau tuomet susiformavo tvirtas jo charakteris, bet kartu Bruckneris visą gyvenimą liko paprastas, atviraširdis, visais pasitikintis. Jis neturėjo galimybių nuo mažens susipažinti su meno ir kultūros istorija, neieškojo gyvenimo malonumų, o atkakliai mokėsi ir dirbo kasdienį, sunkų muzikanto darbą. Savarankiškai pasiruošęs, Bruckneris puikiai išlaikė vargonų egzaminą Vienos konservatorijoje ir tapo pripažintu vargonų virtuozu, koncertavo Berlyne, Paryžiuje, Londone, bet labiausiai jį traukė kompozicija. Berniukas, našlės motinos atiduotas į Šv. Florijono vienuolyną mokytis muzikos, užaugęs tapo Vienos konservatorijos docentu, imperatoriaus rūmų kapelos vargonininku, 1886 m. apdovanotu imperatoriaus Pranciškaus Juozapo I ordinu, ir, aišku, garsiu kompozitoriumi, tačiau ir čia jam reikėjo pereiti erškėčiuotą kūrėjo kelią.

Bruckneris kaip kompozitorius pripažintas tik po Septintosios simfonijos (sukūrė devynias, paskutinė liko nebaigta) atlikimo 1884 m., tuomet jam jau buvo šešiasdešimt metų; iki tol orkestrai ir dirigentai dažnai atmesdavo jo kūrinius kaip „nepagrojamus“, o kritikai išsijusę peikė. Tik Septintosios simfonijos triumfas išgelbėjo nuo užmaršties ankstyvasias, jos nuo to laiko atnešė kompozitoriui pavėluotą pasaulinę

šlovę. Brucknerio kūriniais labai žavėjosi vėlesni kompozitoriai, tarp jų ir jo draugas Gustavas Mahleris.

Aštuntoji simfonija yra didžiausia ir ilgiausia, ji trunka apie pusantros valandos, didžiausia – ir orkestro sudėties prasme. Autorius ją kūrė ir taisė nuo 1884 iki 1892 metų, žinomos net kelios jos redakcijos. Kompozitorius kreipėsi į Pranciškų Juozapą I, prašydamas leisti jam dedikuoti simfoniją. Imperatorius sutiko ir pasisiūlė sumokėti už kūrinio išleidimą. Partitūra dienos šviesą išvydo 1892 m. kovą – tai buvo vienintelė Brucknerio simfonija, išleista prieš pirmąją jos atlikimą.

Nors šis opusas dviejų dirigentų ir vėl buvo pavadintas neįveikiamu, 1892 m. gruodžio 18 d. Vienos filharmonijoje įvykusi šios simfonijos premjera, diriguojant atkakliajam Hansui Richteriui, pagaliau patyrė triumfą. Tai matė ir jau sunkiai sergantis Bruckneris. Publika buvo tiesiog sukrėsta kūrinio didingumo, minties gylio, dvasios jėgos, o parteryje sėdėjęs kompozitorius Hugo Wolfas sušuko: „Tai gali būti sukurta tik tai kartą per 100 metų!“ Recenzijoje jis parašė, kad tai – titano kūrinys, kuris savo dvasios jėga ir mastais lenkia visus kitus. Kiekviena simfonijos dalis tą vakarą buvo sutinkama audringais plojimais – tuomet buvo tradicija ploti tarp kūrinio dalių. Amžininkai ją siūlė pavadinti „Tragiškąja“ arba „Apokaliptine“.

Aštuntoji simfonija – monumentalios keturių dalių struktūros. Pirmoji dalis *Allegro moderato* (sonatos forma) griežta ir rūstoka, kupina panteistinių motyvų, temos itin „bruckneriškos“, pavyzdžiui, šalutinė styginių tema. Vietoje įprastos dviejų temų priešpriešos girdimi net trys pagrindiniai muzikiniai vaizdai. Antra dalis *Scherzo* kontrastinga pirmai, lyg nedidelė naivios fantastikos, kiek gruboko humoro ir pastoralinio trio intermedija su dramos šešėliu. Trečioji, gilus, santūrus *Adagio*, – lyrinis psichologinis viso kūrinio centras, ne veltui sakoma, kad tai viena gražiausių lėtyjų dalių pasaulio muzikos istorijoje. Klausant šio *Adagio* mintys skrieja link jo „klono“ – G. Mahlerio *Adagietto* iš Penktosios simfonijos, sukurtos 1902 metais. Aštuntosios finale Bruckneris sujungia visų dalių temas, tai grandiozinis viso ciklo apibendrinimas.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyavimo ir transliavimo tikslu.

**Kviečiame į kitus koncertus
Filharmonijos Didžiojoje salėje!**

**Balandžio 30 d., trečiadienį, 19 val.
Kamerinės muzikos koncertas
„Kelionė į Ispaniją. Musica humana“**

Ansambelis MUSICA HUMANA

Meno vadovas, solistas ir dirigentas

ROBERTAS BEINARIS (obojus)

Solistai: AISTĖ PILIBAVIČIŪTĖ (sopranas), IEVA

KUPREVIČIŪTĖ (fleita), LUKAS ABROMAITIS

(violončelė), GABRIELĖ ABROMAITIENĖ (arfa),

SONATA ALŠAUSKAITĖ (fortepijonas)

Programoje – Joaquín Turina, Gaspar Sanz,

Fernando Ferandiere, Lorenzo Palomo, Manuel

de Falla, Nemesio Otaño, Joaquín Rodrigo,

José María Cano, Luís Urteaga, Agustín Lara,

Francisco Asenjo Barbieri ir kiti

**Gegužės 7 d., trečiadienį, 19 val.
Kamerinės muzikos koncertas
„Fortepijono meno paslaptys su Ignu
Maknicku ir Čiurlionio kvartetu“**

IGNAS MAKNICKAS (fortepijonas)

ČIURLIONIO KVARTETAS

Programa:

FRYDERYK CHOPIN – Valsai: op. 34 Nr. 2; op. 64

Nr. 2; op. 69 Nr. 1, Nr. 2; Polonezas-fantazija, op. 61

JULIUS RÖNTGEN – Fortepijoninis kvintetas Nr. 2

a-moll, op. 100

ERNŐ DOHNÁNYI – Fortepijoninis kvintetas Nr. 2

es-moll, op. 26

**Gegužės 16 d., penktadienį, 19 val.
Orkestro muzikos koncertas. LNSO 84-ojo
sezono uždarymas**

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS

ORKESTRAS

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas

Pitrėnas)

Valstybinis choras VILNIUS

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Artūras

Dambrauskas)

Solistės:

YUKINE KUROKI (fortepijonas)

VIKTORIJA MIŠKŪNAITĖ (sopranas)

Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

Programa:

TEISUTIS MAKACINAS – „Saulės poema“

mecosopranui, chorui ir orkestrui

TAKASHI YOSHIMATSU – Koncertas fortepijonui ir

orkestrui „Memo Flora“, op. 67

JOHN ADAMS – „Fearful symmetries“

(„Bauginanti simetrija“) orkestrui

HEITOR VILLA-LOBOS – „Bachianas brasileiras“

Nr. 5 sopranui ir orkestrui; „Choros“ Nr. 10 chorui

ir orkestrui

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

nationalphilharmonic.tv